

LA CRÒNICA

Joan Ribas

El vitrall de Domènec Fita, emmarcat i sobre rodes ■ JOAN SABATER

Un vitrall en perill

Jordi Vidal Boris, creador de la promotora Progrup, SA, i també de la Fundació Espais i altres iniciatives, una persona que estimava extraordinàriament la ciutat, així com un fervent catalanista, va adquirir per a la seu central l'edifici de la cantonada del carrer Sant Francesc, junt a l'Onyar. L'any 1977 va encarregar a Domènec Fita l'execució d'un gran vitrall amb un tema gironí, per col·locarlo a la façana del riu, perquè la llum es transparentés en mig de la trama urbana i les figures de la catedral i Sant Feliu. L'execució per part de Fita va ser genial, superba, amb l'estil i l'art que l'han fet mereixedor dels millors reconeixements, potser més fora que a casa. L'obra és un enorme vitrall de colors, que juga amb la sinuositat dels espais, i destaca les parts més nobles de la ciutat. Junt a aquest vitrall n'hi va servir d'altres més petits que s'escampen per l'escala que comunica les

plantes de l'edifici, així com un esplèndid pom de porta, que simbolitza sant Jordi. Amb el temps, aquella oficina va sofrir modificacions, i Vidal va retirar el vitrall del contrast amb la llum i el va col·locar a l'entrada, en un marc de ferro disposat sobre rodes.

Malauradament, Jordi Vidal va morir, com és sabut. Abans havia creat una fundació que tindria cura de la continuïtat de la seva obra. Però la crisi immobiliària ho va afectar de ple, i en uns anys tot aquell imperi empresarial i de mecenatge se'n va anar en orris. Una veritable llàstima. Espais va tancar i Progrup, SA, i l'estol d'empreses que penjaven d'aquella societat matriu es van declarar en concurs de creditors i van sol·licitar que es procedís a la liquidació dels actius, per fer front com fos possible als creditors. Com és de llei, es van nomenar liquidadors que cuiden d'aquesta trista comesa. L'edifici emblemàtic de Sant

Francesc ja havia caigut en mans d'una entitat bancària, que n'ha esdevingut propietària i que ha fixat un termini curt per tal de buidar tot el contingut i entregar-li les parts que són seves. Els liquidadors han fet el possible per adinerar els actius, però segons hem comprovat, no s'havia parat gaire atenció al vitrall de Fita.

Allà roman encara i no sembla que interressi gaire a ningú. Des d'aquestes línies, fem un prec fervent a l'Ajuntament o al Museu d'Art, perquè impedeixin que caigui en mans banals i que acabi en una subhasta, lluny de la ciutat, o tal vegada en un cul de magatzem. Cal que es conservi com a patrimoni de la ciutat, i que sigui col·locat en un lloc prou emblemàtic, perquè recuperi la llum que ha perdut, pel seu simbolisme i per la seva fantàstica execució. Ara encara s'hi és a temps i hi ha disposició per facilitar-ho. No es pot deixar perdre!